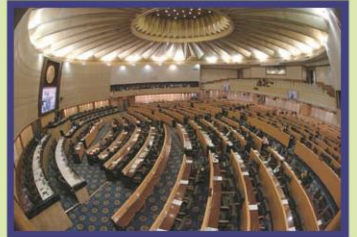

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๒๒/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในกรณีนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... มีเนื้อหารวมจำนวน ๖๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

“โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคซึ่งสามารถแพร่โดยตรงหรือโดยทางอ้อมมาสู่คน

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว

“โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” หมายความว่า โรคติดต่อที่ต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ หรือจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรค
แน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมกผิดปกติ
กว่าที่เคยเป็นมา

“พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกาย
มีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

๒. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น ตลอดจน
ออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

๒.๒.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น

- (๑) ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง
- (๒) ช่องทางเข้าออกแห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด้านควบคุมโรคติดต่อ

ระหว่างประเทศ และยกเลิกด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(ร่างมาตรา ๖)

๒.๒.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น

- (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อ
ที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่ง และ
การสอบสวนโรค

(ร่างมาตรา ๗)

๒.๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการ
มีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน
และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร และยกเลิกประกาศดังกล่าว
เมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๘)

๒.๒.๔ กำหนดให้อธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
ด้านวิชาการมีอำนาจประกาศชื่อ อาการสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงาน
ควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ ทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด
และยกเลิกประกาศดังกล่าว เมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๙)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๓ หมวด ๒ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

๒.๓.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ดังนี้

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการซึ่งมาจากผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน จำนวนแห่งละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่น ที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อยหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักโรคระบาดวิทยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

(ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในกรณีอื่น ๆ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๒ - มาตรา ๑๓)

๒.๓.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เช่น

(๑) กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศและแนวทางปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการ และองค์ประกอบของคณะกรรมการด้านวิชาการ ให้ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๑ (๔) และให้มีกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ด้านโรคติดต่อ อีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน (ร่างมาตรา ๑๖)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๓.๖ กำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล เอกสารที่จำเป็น หรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๓.๗ กำหนดให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

๒.๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
(๒) ประชาสัมพันธ์จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

(๓) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวนสองคน และสาธารณสุขอำเภอ จำนวนสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐอื่นนอกจาก (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด่าน จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการด้วย

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ดำเนินงานด้านการป้องกันควบคุมโรค จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๒๐)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๔.๒ กำหนดให้การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๔.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด เช่น

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด

(ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๕ หมวด ๔ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

๒.๕.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ดังนี้

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓) ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น ๆ จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ

(ร่างมาตรา ๒๖)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๕.๒ กำหนดให้การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ(๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๕.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เช่น

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

(ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๖ หมวด ๕ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ

๒.๖.๑ กำหนดเหตุและบุคคลผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น เช่น

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน

(๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๖.๒ กำหนดให้เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับแจ้งตามมาตรา ๓๑ ว่ามีเหตุสงสัย มีข้อมูล หรือหลักฐานว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อ กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๖.๓ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้กรมควบคุมโรคประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลก เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโรคนั้น (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๗ หมวด ๖ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

๒.๗.๑ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่รับผิดชอบดูแลในพื้นที่ ภายในประเทศเมื่อเกิดโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาดขึ้น เพื่อประโยชน์การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น

(๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัยอาจดำเนินการโดยการแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ เป็นผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการป้องกันโรค

(ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๗.๒ กำหนดอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๗.๓ กำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ เพื่อดำเนินการเฝ้าระวังสอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๗.๔ กำหนดข้อปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในบริเวณช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๘ หมวด ๗ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๒.๘.๑ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๘.๒ กำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๘.๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๗)

๒.๙ หมวด ๘ ค่าทดแทน

๒.๙.๑ กำหนดให้มีการชดเชยความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใด อันเกิดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๘)

๒.๑๐ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น

๒.๑๐.๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑) (ร่างมาตรา ๔๙)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒.๑๐.๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ยึดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๐.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์ที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ ซึ่งได้กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ (ร่างมาตรา ๕๖)

๒.๑๐.๔ กำหนดการดำเนินการสำหรับความผิดที่เปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๑๑ บทเฉพาะกาล

๒.๑๑.๑ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๘)

๒.๑๑.๒ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๑ ยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๙)

๒.๑๑.๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (มาตรา ๖๐)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... มีดังนี้

๑. ทำให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีโรคติดต่อที่มีความรุนแรงต่าง ๆ ซึ่งอุบัติขึ้นใหม่ และระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต อีกทั้งยังเป็นการลดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตของประชาชนในวงกว้างมากขึ้น

๒. เพื่อให้สอดคล้องกับกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (International Health Regulations 2005) ที่ประเทศไทยได้มีความตกลงเข้าร่วม และเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกขององค์การอนามัยโลกต้องถือปฏิบัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓. ทำให้มีมาตรการในการเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นอีกชั้นตอนหนึ่ง เพื่อให้ครบถ้วนตามหลัก
การควบคุมโรคติดต่อไม่ให้แพร่หลายหรือระบาด ซึ่งในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓
ได้กำหนดวิธีการในการป้องกันโรคล่วงหน้า และการควบคุมโรค แต่ไม่ได้ระบุในเรื่องการเฝ้าระวัง
การเกิดขึ้น มีแต่เรื่องการแจ้งตามโรค ได้แก่ โรคติดต่ออันตราย ๕ โรค (อหิวาตกโรค ไข้เหลือง กาฬโรค
ไซ้ทรพิษ และโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง)

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ฆาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภางศ์จิตต์ ไตรเพทพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายณัฐพล นันทมานพ ประชุมญาติ	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิญญู เกียรติทัตต์	วิทยากรชำนาญการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

- หลักเกณฑ์ตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย ..... - ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... เรื่องเสรีจที่ ๑๒๔๘/๒๕๕๗ ..... - ๔ -
- กฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulations : IHR) ..... - ๑๒ -
- สาระสำคัญของกฎอนามัยระหว่างประเทศ ค.ศ. ๒๐๐๕ ..... - ๑๔ -
- โรคติดต่ออุบัติใหม่ โรคติดต่ออุบัติซ้ำ ..... - ๑๗ -
- ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... - ๒๑ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓ ..... (๑)

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๒๗ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... (๑๐)

: ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๑๑)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)..... (๓๐)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของ
ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในกรณีนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรคซึ่งสามารถแพร่โดยตรงหรือโดยทางอ้อมมาสู่คน

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว

“โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” หมายความว่า โรคติดต่อที่ต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ หรือจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคแน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา

“พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

“ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าไปใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรคจนเชื้อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้นั้นได้

“ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้โดยตรงหรือทางอ้อม

“แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

“กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะให้อยู่ในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะพักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

“คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะโดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปไหนที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำท้องที่นั้นเพื่อรับการตรวจในทางแพทย์ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้

“ระยะพักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายจนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

“เขตติดโรค” หมายความว่า ท้องที่หรือเมืองท่าไดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น

“การสอบสวนโรค” หมายความว่า กระบวนการเพื่อหาสาเหตุ แหล่งที่เกิด และแหล่งแพร่ของโรค เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“การเฝ้าระวัง” หมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนจรรยาบรรณ และการติดตามผลของการแพร่ของโรคอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการที่เป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“พาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะ สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

“เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า หรือผู้ครอบครองพาหนะนั้น

“ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

“ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

“การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์ต่อคน หรือสัตว์โดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้คนหรือสัตว์เกิดความต้านทานโรค

“ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้เป็น ที่สำหรับแยกกักหรือกักกันคนหรือสัตว์ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้นแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้

“สุขาภิบาล” หมายความว่า การควบคุม ป้องกัน หรือรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหรือการแพร่ของโรคติดต่อ

“ช่องทางเข้าออก” หมายความว่า ช่องทางหรือสถานที่ใด ๆ ที่ใช้สำหรับผ่าน เข้าออกระหว่างประเทศของผู้เดินทาง พาหนะ และสิ่งของต่าง ๆ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงพื้นที่ หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อให้บริการดังกล่าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

“คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อประจำจังหวัด

“คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อประจำกรุงเทพมหานคร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๑.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง
- (๒) ช่องทางเข้าออกแห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และยกเลิกด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- (๓) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

๘.๑.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น
- (๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่ง และการสอบสวนโรค
- (๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ
- (๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้เดินทางต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๘.๑.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร และยกเลิกประกาศดังกล่าว เมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค และยกเลิกประกาศเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

๘.๑.๔ กำหนดให้อธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศชื่อ อากาศสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ ทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด และยกเลิกประกาศดังกล่าว เมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศชื่อ อากาศสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ ทราบ รวมทั้งประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

๘.๑.๕ กำหนดให้ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ ทั้งนี้ การประมวลผลดังกล่าวจะต้องเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรค

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งบางส่วนที่เกี่ยวกับการรักษา การป้องกัน การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

๘.๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการซึ่งมาจากผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน จำนวนแห่งละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มิใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อยหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนทีหนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทางเดินหายใจเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๒.๒ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

๘.๒.๓ กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในกรณีอื่น ๆ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๘.๒.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
- (๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
- (๕) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตาม (๒)
- (๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่าย ค่าชดเชย ค่าทดแทน ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ
- (๗) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

**๘.๒.๕ กำหนดเกี่ยวกับการประชุมและองค์ประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
(ร่างมาตรา ๑๕)**

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม
ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธาน
ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

**๘.๒.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการ และองค์ประกอบของคณะกรรมการ
ด้านวิชาการ (ร่างมาตรา ๑๖)**

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ
ซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) และให้มีกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้
ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านโรคติดต่อ อีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน
คณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค
(๒) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการประกาศโรคระบาด
(๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรืออธิบดีในการประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์
ของโรคตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี สงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร
(๔) ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่กรณีวาระการดำรง
ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการด้านวิชาการโดยอนุโลม

**๘.๒.๗ กำหนดเกี่ยวกับการประชุมและองค์ประชุมของคณะกรรมการด้านวิชาการ และ
คณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๗)**

มาตรา ๑๗ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ
ด้านวิชาการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

๘.๒.๘ กำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และ คณะอนุกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง หรือ แสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล เอกสารที่จำเป็น หรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็น มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

๘.๒.๙ กำหนดให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอนโยบาย และวางระบบในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
- (๒) จัดทำระบบในการเฝ้าระวังโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๓) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๔) เป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมสภาวะการณ์ของโรคติดต่อและโรคระบาด
- (๕) เป็นหน่วยงานประสานงานในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการ ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๖) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ และเอกชนให้เกิดการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
- (๗) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานทางด้านวิชาการ เวชภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม หรือวินิจฉัย เกี่ยวกับโรคติดต่อ
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

๘.๓ หมวด ๓ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

๘.๓.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประชาสัมพันธ์จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

(๓) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวนสองคน และสาธารณสุขอำเภอ จำนวนสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐอื่นนอกจาก (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด่าน จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการด้วย

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ดำเนินงานด้านการป้องกันควบคุมโรค จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๘.๓.๒ กำหนดให้การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๘.๓.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด
- (๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาด ซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดต่ออธิบดี
- (๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในจังหวัด แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่จังหวัดนั้นมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- (๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- (๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๘.๓.๔ กำหนดองค์ประกอบของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก ประกอบด้วย

- (๑) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นประธานคณะทำงาน
  - (๒) ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน
  - (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน
  - (๔) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนหนึ่งคน เป็นคณะทำงานและเลขานุการ
- ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ ในช่องทางเข้าออกน้อยกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ในการนี้ ให้คณะทำงานประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานเท่าที่มีอยู่
- ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ ในช่องทางเข้าออกมากกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศ กำหนดเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่เดิม

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกมีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และแผนเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข
- (๒) ประสาน สนับสนุน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและแผนเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข
- (๓) จัดทำแผนการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- (๔) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมอบหมาย

๘.๓.๖ กำหนดเกี่ยวกับการประชุม และองค์ประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกโดยอนุโลม

๘.๔ หมวด ๔ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

๘.๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร และองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓) ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด้าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น ๆ จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่ง ในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๘.๔.๒ กำหนดให้การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ(๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๘.๔.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อ ที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

(๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาด ซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต่ออธิบดี

(๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในกรุงเทพมหานคร แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓

(๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๔.๔ กำหนดการประชุม และองค์ประชุม ของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครและคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกโดยอนุโลม

๘.๔.๕ กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก ที่คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกที่คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแต่งตั้งโดยอนุโลม

๘.๕ หมวด ๕ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ

๘.๕.๑ กำหนดเหตุและบุคคลผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

- (๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน
- (๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล
- (๓) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว
- (๔) เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานทีนั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๘.๕.๒ กำหนดเหตุที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อ จังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้น ให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับแจ้งตามมาตรา ๓๑ ว่ามีเหตุสงสัย มีข้อมูล หรือหลักฐานว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

๘.๕.๓ กำหนดเหตุที่กรมควบคุมโรคจะต้องมีการประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลก
(ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้อง
เฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้กรมควบคุมโรคประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลก
เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโรคดังกล่าว

๘.๖ หมวด ๖ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

๘.๖.๑ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่รับผิดชอบดูแลในพื้นที่
ภายในประเทศเมื่อเกิดโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่อ
อันตราย หรือโรคระบาดขึ้น เพื่อประโยชน์การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เมื่อเกิดโรคติดต่อ
อันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด
ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้นใช้อำนาจที่จะดำเนินการเองหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือ
ให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือ
ผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์
และเพื่อความปลอดภัยอาจดำเนินการโดยการแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่
ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดตอกำหนดจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้น
ระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์
เป็นผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์

(๒) ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตามวัน เวลา
และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดตอกำหนด เพื่อมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด
แพร่ออกไป ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการป้องกันโรค

(๓) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตราย
หรือโรคระบาดไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์ หรือจัดการด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกัน
การแพร่ของโรค

(๔) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ
ที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อ
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อการ
ควบคุมและป้องกันการแพร่ของโรค ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับคำสั่งต้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวจนกว่า
เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดตอจะมีคำสั่งยกเลิก

(๕) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ
ที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น ดำเนินการเพื่อการป้องกันการแพร่ของโรคด้วยการ
กำจัดสัตว์ แมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

(๖) ห้ามผู้ใดกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ
ซึ่งอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๗) ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๘) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องทำการสอบสวนโรค และหากพบว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง และการสอบสวนโรคตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๘.๖.๒ กำหนดอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่าย เครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว

(๒) สั่งให้ผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว

(๓) สั่งห้ามผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๘.๖.๓ กำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ เพื่อดำเนินการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อ จังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อขึ้นในทุกอำเภอหรือทุกเขตอย่างน้อยหนึ่งหน่วย เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุขสองคน และอาจแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาคเอกชน ตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรเป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อร่วมด้วยก็ได้

๘.๖.๔ กำหนดข้อปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ระหว่างประเทศ ในบริเวณช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบช่องทางเข้าออกปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการ เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในบริเวณช่องทางเข้าออก ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) จัดการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหารและน้ำให้ถูกสุขลักษณะ
- (๓) กำจัดยุง และพาหะนำโรค
- (๔) ปฏิบัติการตามวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๘.๖.๕ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแลในพื้นที่ นอกช่องทางเข้าออก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดยุงและพาหะนำโรค ในบริเวณรัศมีสี่ร้อยเมตรรอบช่องทางเข้าออก (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแลในพื้นที่นอกช่องทางเข้าออก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดยุงและพาหะนำโรคในบริเวณรัศมีสี่ร้อยเมตร รอบช่องทางเข้าออก ในการนี้ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าว อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามสมควร

๘.๖.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะนั้นมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาด (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะนั้นมาจากท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังมิได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในกรณี ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งมิได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเข้ามาในราชอาณาจักร การแจ้งและการยื่นเอกสารของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตาม (๑) และ (๒) และการห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตาม (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๖.๗ กำหนดอำนาจในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศภายหลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคตามมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เมื่อรัฐมนตรีประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคตามมาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

- (๑) กำจัดความตีดโรค เพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรค
- (๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศจะอนุญาตให้ไปได้
- (๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกักกักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด
- (๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- (๕) ห้ามผู้ใดนำวัตถุ สิ่งของ หรือเครื่องใช้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งตีดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

๘.๖.๘ กำหนดให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๐ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๐ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๘.๖.๙ กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ในกรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เดินทางผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๘.๖.๑๐ กำหนดให้อธิบดีกรมควบคุมโรคหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือโรคระบาด (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือโรคระบาดให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

กรมมอบหมาย การเรียกเก็บหรือการยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๘.๖.๑๑ กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

๘.๗ หมวด ๗ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

๘.๗.๑ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

การดำเนินการตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม (๒) ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

**๘.๗.๒ กำหนดให้มีรูปแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงาน
ควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๖)**

มาตรา ๔๖ ให้มีรูปแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงาน
ควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
รูปแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ
ที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

**๘.๗.๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๗)**

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุม
โรคติดต่อ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๘.๘ หมวด ๘ ค่าทดแทน

**๘.๘.๑ กำหนดให้มีการชดเชยความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใด
อันเกิดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคจากการดำเนินการของเจ้าพนักงาน
ควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๘)**

มาตรา ๔๘ ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม
พระราชบัญญัตินี้ หากเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการเฝ้าระวัง
การป้องกัน หรือการควบคุมโรค ให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้น
ตามความจำเป็น

การชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

๘.๙.๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑) (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๙.๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓๑ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๘.๙.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๙ (๔) (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๙ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๘.๙.๔ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๘.๙.๕ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๙.๖ กำหนดโทษสำหรับเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๐ (๒) (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๙.๗ กำหนดโทษสำหรับผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๘.๙.๘ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่มียุติธรรมที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ ซึ่งได้กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมียุติธรรม (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมียุติธรรม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๙.๙ กำหนดการดำเนินการสำหรับความผิดที่เปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๘ - ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๕๘ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๑ ยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกตาม พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักเกณฑ์ตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อำนาจหน้าที่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายให้สามารถดำเนินการในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญไม่ให้ระบาดแพร่หลายในประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับกฎอนามัยระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๖๙ ว่าด้วยโรคติดต่อ อันตรายจึงมีการตราพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ขึ้น

อย่างไรก็ตามเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา และเวลาผ่านไปเหตุการณ์ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป ต่างจากในอดีตที่ผ่านมา เช่น มีโรคติดต่อใหม่ ๆ ที่รุนแรงระบาดอย่างกว้างขวาง เกิดขึ้นเนื่อง ๆ เช่น โรคซาร์ ไข้หวัดนก ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ ทำให้การรับมือกับสถานการณ์การระบาดของโรคไม่ทันการ องค์การอนามัยโลกซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งร่วมกับประเทศส่วนใหญ่ในโลก ก็ตระหนักถึงภัยคุกคามนี้จึงได้มีการออกกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่ ค.ศ. ๒๐๐๕ ขึ้น เพื่อให้เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการรับมือกับปัญหาและประเทศไทยโดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เห็นชอบในการประกาศใช้กฎอนามัยระหว่างประเทศ ค.ศ. ๒๐๐๕ จึงมีความจำเป็นที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ จะต้องได้มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของโรค และเป็นไปตามกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่ที่ประเทศไทยให้การรับรองแล้ว

๒. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

ภารกิจในการควบคุมโรคติดต่อ ประกอบด้วยภารกิจสำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) การเฝ้าระวัง ๒) การป้องกันโรคล่วงหน้า และ ๓) การควบคุมไม่ให้ระบาดแพร่หลายมากขึ้น ผู้ที่ทำหน้าที่ดังกล่าว ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรค เจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการนโยบายโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อส่วนกลาง คณะกรรมการป้องกันโรคติดต่อจังหวัด คณะกรรมการกรุงเทพมหานคร กรมป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ ผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่น และผู้อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร

* ที่มา: ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

๓. มีความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อให้การทำภารกิจนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่

ในการควบคุมโรคติดต่อไม่ให้แพร่หลายหรือระบาด ประกอบด้วยหลักการ ๓ ประการ คือ ๑) การเฝ้าระวัง ๒) การป้องกันโรคล่วงหน้า และ ๓) การควบคุมโรคไม่ให้ระบาดแพร่หลายมากขึ้น “การเฝ้าระวัง” หมายถึง การดำเนินการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการสาธารณสุข และเผยแพร่ข้อมูลด้านสาธารณสุขให้ผู้เกี่ยวข้องทันเวลาเพื่อประเมินและดำเนินมาตรการด้านสาธารณสุขต่าง ๆ ตามความจำเป็น “การป้องกันโรคล่วงหน้า” หมายถึง การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคก่อนที่จะป่วย “การควบคุมโรค” หมายถึง เมื่อเกิดโรคติดต่อหรือโรคระบาดแล้ว ต้องมีมาตรการในการให้คนปฏิบัติหรืองดการปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด สัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของ หรือพาหนะถูกจำกัด ควบคุม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข เพื่อไม่ให้โรคติดต่อนั้น ๆ แพร่กระจายระบาดออกไปมากกว่านั้น

ซึ่งในกฎหมาย พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดวิธีการในการป้องกันโรคล่วงหน้า และการควบคุมโรค แต่ไม่ได้ระบุในเรื่องการเฝ้าระวังการเกิดขึ้น มีแต่เรื่องการแจ้งตามโรค ได้แก่ โรคติดต่ออันตราย ๕ โรค (ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้เหลือง กาฬโรค ไข้ทรพิษ และโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง) และโรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ ๒๐ โรค (ได้แก่ อหิวาตกโรค กาฬโรค ไข้ทรพิษ ไข้เหลือง ไข้กาฬหลังแอ่น คอตีบ โรคบาดทะยักในทารกแรกเกิด โปลิโอ ไข้หวัดใหญ่ ซึ่งรวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ ไข้สมองอักเสบ โรคพิษสุนัขบ้า ไข้รากสาดใหญ่ วัณโรค แอนแทรกซ์ โรคทริคิโนซิส โรคคุดทะราดเฉพาะในระยะติดต่อ โรคอัมพาตกล้ามเนื้ออ่อนปวกเปียกอย่างเฉียบพลันในเด็ก โรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง ไข้ปวดข้อยุ่งลาย และไข้เลือดออก) ทำให้ขาดขอบเขตการดำเนินงานที่เป็นระบบในการตรวจจับเฝ้าระวังโรคส่งผลให้ควบคุมโรคไม่ทันกาล และโรคระบาดแพร่หลายได้

นอกจากนี้ ยังขาดหน่วยงานกลางที่ได้มอบอำนาจให้ติดตามกำกับดูแลระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อของประเทศ

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น นอกจากนั้นยังช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายอื่นชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ “สาธารณภัย” หมายความว่า ภัยโรคระบาดในมนุษย์ แต่ไม่มีกฎหมายใดระบุถึงความหมายของโรคระบาด (รวมถึง พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ด้วย) หรือหน่วยงานใดพิจารณาประกาศว่าเกิดโรคระบาดเกิดขึ้น ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ให้อำนาจหน้าที่ไว้

การปรับปรุงพระราชบัญญัติโรคติดต่อจึงจำเป็นต้องระบุความหมายของโรคระบาด และกำหนดขั้นตอนประกาศการเกิดโรคระบาดในมนุษย์และส่งต่อข้อมูลให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ ในการดำเนินการสามารถดำเนินการควบคุมโรคระบาดได้ทันที่

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ประชาชนทุกคนจะมีผลกระทบต่อกฎหมายนี้ เช่น อาจถูกกักจัดสิทธิในการเดินทาง เข้าออกสถานที่ หรือต้องไปรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค แต่ทั้งนี้ด้วยเหตุอันจำเป็นในการป้องกัน ควบคุมโรคไม่ให้แพร่หลาย ซึ่งจะมีผลต่อชีวิตทรัพย์สินและผลกระทบโดยรวมของประเทศ ที่อาจจะเกิดขึ้นมากกว่า

๖. ความพร้อมของรัฐ

หน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านควบคุมโรคติดต่อของรัฐ ได้แก่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นหน่วยงานหลัก และยังมีหน่วยงาน สนับสนุน เช่น กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น มีความพร้อม ในการดำเนินงานแต่ยังขาดกฎหมายที่มอบอำนาจหน้าที่ หรือภารกิจในการดำเนินการในทิศทาง เดียวกันที่ชัดเจน

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

การดำเนินงานในภาพรวมระดับนโยบายและการกำกับติดตามของประเทศ จะถูกดำเนินการโดยคณะกรรมการนโยบายโรคติดต่อแห่งชาติ โดยมีกรมควบคุมโรคทำหน้าที่ ฝ่ายเลขานุการ ในส่วนของการปฏิบัติการจะประกอบด้วย คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรค ส่วนกลาง คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคจังหวัด คณะกรรมการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้กำหนด แนวทางวิธีการ มาตรฐานการทำงานโดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการในภาคปฏิบัติโดยทีมเฝ้าระวัง สอบสวนควบคุมโรคเคลื่อนที่เร็ว และในกรณี เกิดการระบาดกว้างขวางเป็นสาธารณภัยก็สามารถเชื่อมโยงกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้

การตรวจสอบ สามารถกระทำได้โดยการอุทธรณ์ต่าง ๆ ตามกฎหมายระบุ

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

อำนาจในการตราอนุบัญญัติ เช่น กฎกระทรวง ดำเนินการรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ พระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๐. มีการรับฟังความคิดเห็นหน่วยงานอื่น และผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการมีกฎหมาย แล้วหรือไม่

มีการรับฟังความคิดเห็นแล้ว

เรื่องเสร็จที่ ๑๒๔๘/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๑๐๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวง การต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงาน สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมควบคุมโรค) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

๑.๑ เพิ่มเติมให้มีคำนิยามใหม่ คำว่า “โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” “โรคระบาด” “คณะกรรมการนโยบาย” “คณะกรรมการส่วนกลาง” “คณะกรรมการจังหวัด” “คณะกรรมการ กรุงเทพมหานคร” “คณะกรรมการประจำช่องทางเข้า ออก” “ช่องทางเข้า ออก” “ด่านควบคุม โรคติดต่อระหว่างประเทศ” “การเฝ้าระวัง” “การสอบสวนโรค” “ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ระหว่างประเทศ” “เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ” และ “อธิบดี” (ร่างมาตรา ๔)

๑.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข แต่งตั้งเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และกำหนดด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่าง ประเทศหรือให้ยกเลิกเป็นการถาวรหรือชั่วคราว รวมทั้งออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

๑.๓ กำหนดให้อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจประกาศให้โรคติดต่อเป็นโรคระบาด โดยประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรค สถานที่ ที่มีการระบาด และออกประกาศยกเลิกเมื่อภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลง (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

๑.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายโรคติดต่อแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ ให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการ ให้คำแนะนำ วางระเบียบค่าตอบแทน ค่าทดแทน ค่าชดเชย และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

๑.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อส่วนกลาง มีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทของโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย และโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง รวมทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อแห่งชาติ ทั้งนี้ ให้กรมควบคุมโรคทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ และเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อให้มีประสิทธิภาพ ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ และให้การสนับสนุนและช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบาย และแผนการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๙)

๑.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการประกาศโรคระบาดและประกาศยกเลิกเมื่อภาวะการณ์โรคนั้นสงบลงในเขตพื้นที่ของตน จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อจังหวัด รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๒)

๑.๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๑.๘ ปรับปรุงระบบการเฝ้าระวังโรคติดต่อ โดยกำหนดให้กรมควบคุมโรควางระบบการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังของประเทศ และให้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เป็นหน่วยงานกลางในการเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมทั้งกำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วประจำทุกหน่วยงาน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบยืนยันการเกิดโรคในพื้นที่สอบสวนโรคหาสาเหตุที่มาของการระบาด และดำเนินการควบคุมการระบาดในเบื้องต้น (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

๑.๙ ปรับปรุงระบบการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อในเขตพื้นที่รับผิดชอบ (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๒)

๑.๑๐ ปรับปรุงมาตรการป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อประจำช่องทางเข้า ออกระหว่างประเทศ มีหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศในพื้นที่รับผิดชอบ และให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคสำหรับผู้เดินทาง รวมทั้งการควบคุมยานพาหนะและดำเนินการอื่นเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๓๓ ถึงร่างมาตรา ๓๗)

๑.๑๑ ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และเพิ่มเติมให้มีเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๘ และร่างมาตรา ๓๙)

๑.๑๒ กำหนดเพิ่มเติมให้รัฐจ่ายค่าทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคล (ร่างมาตรา ๔๐)

๑.๑๓ กำหนดเพิ่มเติมให้มีกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๑ และร่างมาตรา ๔๒)

๑.๑๔ ปรับปรุงบทกำหนดโทษ โดยกำหนดให้มีโทษปรับเพียงสถานเดียว (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงร่างมาตรา ๔๖)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงกลาโหม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

๒.๒ กระทรวงการคลัง เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

(๑) ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... มีหลักการและเหตุผลเพื่อปรับปรุงบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของโรคในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งเป็นไปตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ ค.ศ. ๒๐๐๕ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกและให้การรับรองแล้ว

(๒) บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง ได้แก่ การกำหนดให้จ่ายค่าทดแทนอันเป็นการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงเป็นบทบัญญัติที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคแรก ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดเชยค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ง ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ แล้ว

๒.๓ กระทรวงการต่างประเทศ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า กรณีร่างมาตรา ๓๑ (๑๐) ของหมวด ๗ ซึ่งระบุว่า “ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข” แต่เนื่องจากในมาตรา ๓๑ ได้ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามอนุมาตรา (๑) ในการกำหนดให้คนป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดมารับการตรวจ การชันสูตร หรือการรักษา หรือแยกกัก หรือคุมไว้สังเกตจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ดังนั้น เพื่อให้มีความชัดเจนว่าการดำเนินการตามอนุมาตรา (๑๐) ดังกล่าวจะใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายเท่านั้น และมีให้ถูกตีความในทางบิดเบือนว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการเคลื่อนย้ายและการทำงาน จึงเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๑๐) ดังนี้

“ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด จนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข”

๒.๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

๒.๕ กระทรวงคมนาคม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

(๑) การจัดทำแผนปฏิบัติการในทุกระดับเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนในการเสนอความเห็นในการจัดทำแผนในทุกระดับได้

(๒) การแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ตามหมวด ๗ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและหมวด ๘ การป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่าง ประเทศ เห็นควรพิจารณาให้ผู้แทนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคมที่รับผิดชอบพื้นที่ ในการให้บริการขนส่งสาธารณะร่วมด้วย

๒.๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เห็นชอบในหลักการ ของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

๒.๗ กระทรวงศึกษาธิการ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ ควรมุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคติดต่อ โดยเฉพาะโรคติดต่อใหม่ ๆ ที่มีการระบาดที่รวดเร็วโดยไม่ทราบสาเหตุ ของการเกิดโรคหรือโรคระบาดอย่างใดอย่างหนึ่ง และวิธีการควบคุมโรคติดต่อนั้น ให้แก่ประชาชน ในชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการหรือสถานอื่นใดที่พบการระบาดของโรคติดต่อ เพื่อเป็นการควบคุมไม่ให้โรคนั้นแพร่กระจาย และสร้างพฤติกรรมอนามัยที่ดี

๒.๘ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบ ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า

(๑) ควรเพิ่มเติมให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการ นโยบายโรคติดต่อแห่งชาติ และเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ในมาตรา ๑๓ ประเด็น เรื่องการประสานงานและบูรณาการนโยบายเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย และให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ การจัดการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดต่อให้ครอบคลุมสถานการณ์ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเกิด โรคระบาด เพื่อลดผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคในทุกมิติ

(๒) ควรให้มีการเพิ่มเติมในมาตรา ๒๖ เรื่องการพัฒนาาระบบข้อมูล ด้านการเฝ้าระวังโรคติดต่อให้มีการใช้เทคโนโลยีด้านภูมิสารสนเทศที่เป็นเครือข่ายในระดับภูมิภาค เพื่อให้มีระบบการเฝ้าระวังและสำรวจโรคระบาดก่อนเกิดสถานการณ์โรคระบาดที่มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน เพื่อให้ระบบการป้องกันและเฝ้าระวังโรครามีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

๒.๙ สำนักงบประมาณ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปตามแผนตรากฎหมายที่จำเป็น ต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนนิติบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้บังคับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานสากล สอดคล้อง กับสถานการณ์การระบาด และเป็นไปตามกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่ที่ประเทศไทย ให้การรับรองแล้ว

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. .... โดยรับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาด้วยแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมวันใช้บังคับ จากเดิมที่ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นกำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้มีระยะเวลาเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒)

๓.๒ ปรับปรุงคำนิยาม (ร่างมาตรา ๔) ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “โรคติดต่อ” “โรคติดต่ออันตราย” “โรคติดต่อ
ที่ต้องเฝ้าระวัง” “โรคระบาด” “กักกัน” “คุมไว้สังเกต” “เขตติดโรค” “การสอบสวนโรค”
“การเฝ้าระวัง” “พาหนะ” “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” “ที่เอกเทศ” “ช่องทางเข้าออก”
“คณะกรรมการจังหวัด” “คณะกรรมการกรุงเทพมหานคร” และ “เจ้าพนักงานสาธารณสุข”
โดยปรับปรุงความหมายของบทนิยาม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

(๒) เพิ่มเติมนิยามคำว่า “สุขาภิบาล” “คณะกรรมการ” และ “หน่วยงานของรัฐ”
เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและสาระสำคัญที่เพิ่มเติมขึ้น

(๓) ตัดนิยามคำว่า “คณะกรรมการนโยบาย” “คณะกรรมการส่วนกลาง”
“คณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออก” “ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ” “ภาวะฉุกเฉิน
ด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ” และ “เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อ
ระหว่างประเทศ” เนื่องจากไม่มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือเป็นกรณีที่มีความหมายโดยทั่วไป

๓.๓ ปรับปรุงหมวด ๑ บททั่วไป โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ
หรือความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีอำนาจออกประกาศกำหนดในเรื่องต่าง ๆ
ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าใด
นอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค และให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจ
ประกาศชื่อ อากาศสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาด รวมทั้งนำรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล
ส่วนบุคคลตามร่างเดิมมาตรา ๒๙ มาบัญญัติไว้ในหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุง
โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติและคณะกรรมการด้านวิชาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๐)

๓.๔ ปรับปรุงหมวด ๒ “คณะกรรมการนโยบายโรคติดต่อแห่งชาติ” และหมวด ๓
“คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อส่วนกลาง” โดยนำทั้งสองหมวดมารวมกันเป็นหมวด ๒
“คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ” และมีการแก้ไขเพิ่มเติมในรายละเอียด ดังนี้

(๑) กำหนดให้คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนจากส่วนราชการ จำนวนสิบเจ็ดคน เป็นกรรมการ
ผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาล
เอกชน แห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน โดยมีอธิบดี
กรมควบคุมโรค เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปและผู้อำนวยการ
สำนักระบาดวิทยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๑)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะการกำหนดให้มีอำนาจวางระบบและแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ แต่งตั้ง “คณะกรรมการด้านวิชาการ” และ “คณะอนุกรรมการ” เพื่อช่วยปฏิบัติงานด้านวิชาการหรือด้านอื่น ๆ เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราอนุบัญญัติ รวมทั้งการติดตามประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๑๔)

(๓) เพิ่มเติมให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการ โดยมีประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างมาตรา ๑๑ (๔) และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค หรือให้คำแนะนำแก่อธิบดีกรมควบคุมโรคในการประกาศโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๖)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของกรมควบคุมโรคให้สอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙)

๓.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๔ “คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อจังหวัด” เป็นหมวด ๓ “คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” โดยปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดให้สอดคล้องกับการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะการนำร่างเดิมมาตรา ๓๓ และร่างเดิมมาตรา ๓๔ ที่กำหนดให้มี “คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อประจำช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ” มากำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดในการแต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกในจังหวัดที่มีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๓.๖ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ “คณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคกรุงเทพมหานคร” เป็นหมวด ๔ “คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” โดยปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับโครงสร้างและกลไกการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการแต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกด้วย (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

๓.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๖ “การเฝ้าระวังโรคติดต่อ” เป็นหมวด ๕ โดยปรับปรุงกระบวนการในการเฝ้าระวังในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ให้บุคคลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในกรณีที่พบผู้ป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อหรือในกรณีที่ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๓๑ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

๓.๘ ปรับปรุงหมวด ๗ “การป้องกันควบคุมโรคติดต่อ” และหมวด ๘ “การป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ” โดยนำทั้งสองหมวดมารวมกันเป็นหมวด ๖ “การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ” และมีการแก้ไขเพิ่มเติมในรายละเอียด ดังนี้

(๑) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ภายในประเทศ โดยแก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๓๑ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ เพื่อแยกกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนในการสั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงแรมรพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว สั่งให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว หรือสั่งห้ามผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงแรมรพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๓๕) และนำร่างเดิมมาตรา ๒๘ ที่กำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็วประจำหน่วยงานมากำหนดเป็น “หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ” ในทุกอำเภอหรือทุกเขต เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) การป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยแก้ไขเพิ่มเติมร่างเดิมมาตรา ๓๓ และร่างเดิมมาตรา ๓๔ กรณีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันควบคุมโรคติดต่อประจำช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ เพื่อกำหนดให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบช่องทางเข้าออกมีหน้าที่ปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศในบริเวณช่องทางเข้าออกเกี่ยวกับการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม สุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหารและน้ำให้ถูกสุขลักษณะ กำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ กำจัดยุง และพาหะนำโรค รวมทั้งปฏิบัติตามวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๗) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยแยกกรณีการใช้อำนาจตรวจตรา ควบคุม และกำกับดูแลให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดยุงและพาหะนำโรคในพื้นที่นอกช่องทางเข้าออกไว้เป็นการเฉพาะ (ร่างมาตรา ๓๘) และอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับพาหะ ผู้เดินทาง และวัสดุสิ่งของ หรือเครื่องใช้ให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓๙ และร่างมาตรา ๔๐) ปรับปรุงกรณีการกำหนดความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง การเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ สำหรับผู้เดินทาง ซึ่งมากับพาหะตามร่างเดิมมาตรา ๓๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รวมทั้งได้กำหนดเพิ่มเติมให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจดำเนินการในลักษณะเดียวกันนี้กับผู้เดินทางทั่วไปด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจในการออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค หรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือโรคระบาด โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย รวมทั้งกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการ

ตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนดและเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการแทน ให้ผู้นั้นخذใช้
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง (ร่างมาตรา ๔๑ ถึงร่างมาตรา ๔๔)

๓.๙ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๙ “อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
และเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ” เป็นหมวด ๗
“เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ” โดยปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดเพิ่มเติมให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย
และบัตรของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๔๕ ถึงร่างมาตรา ๔๗)

๓.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๑๐ “ค่าทดแทน” เป็นหมวด ๘ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้
ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใด ให้ทางราชการรับผิดชอบชดเชย
ความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๘)

๓.๑๑ ตัดหมวด ๑๑ “การอุทธรณ์” ออก เพื่อนำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครองมาใช้บังคับ

๓.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๑๒ “บทกำหนดโทษ” เป็นหมวด ๙ โดยกำหนด
บทลงโทษทางอาญาสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีโทษปรับและจำคุก
และได้ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (ร่างมาตรา ๔๙
ถึงร่างมาตรา ๕๗)

๓.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาล โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข
ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนด
องค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติในวาระเริ่มแรก โดยยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการ
แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ แก้ไข
ถ้อยคำของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ

สำหรับข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐)
ได้นำมาประกอบการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... ด้วยแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๗

กฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulation: IHR)*

กฎอนามัยระหว่างประเทศ (หรือ IHR) คืออะไร

IHR ย่อมาจากคำว่า International Health Regulations หรือ กฎอนามัยระหว่างประเทศ เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลก ปฏิบัติตามเพื่อป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพและภาวะฉุกเฉินทางด้านสาธารณสุข โดยคำนึงถึงผลกระทบทางด้านการเดินทางและการค้า

ทำไมต้องมี IHR ฉบับใหม่

เนื่องจากฉบับแรกเริ่มใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 (1969) บางประเทศใช้ปัญหาโรคติดต่อระหว่างประเทศเป็นข้อกีดกันทางการค้า การปกปิดข้อมูล การใช้มาตรการที่รุนแรงเกินจำเป็น เช่น การกักตัว การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล นอกจากนี้ สถานการณ์โรคติดต่อระหว่างเปลี่ยนไป มีโรคติดต่ออันตรายใหม่ๆ ที่แพร่ระบาดข้ามประเทศเกิดขึ้น เช่น โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก เป็นต้น ซึ่ง IHR ฉบับเดิมไม่ครอบคลุม องค์การอนามัยโลกและประเทศสมาชิกจึงได้ทบทวนปรับปรุงแก้ไขใหม่ และได้รับความเห็นชอบจากนานาประเทศสมาชิกในที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลกเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) และเรียกชื่อย่อว่า IHR (2005) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) เป็นต้นมา

IHR ฉบับใหม่ต่างจาก IHR ฉบับเก่าอย่างไร

IHR ฉบับเก่าเน้นการควบคุมโรคที่ช่องทางเข้าออกประเทศ โดยกำหนดโรคที่ต้องควบคุมและรายงานโรค 3 โรค ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้เหลือง และกาฬโรค IHR ฉบับใหม่สามารถตรวจจับการระบาดของโรคหรือภัยคุกคามด้านสาธารณสุขได้ตั้งแต่ ระดับชุมชน วางมาตรการป้องกันควบคุมโรค และลดผลกระทบต่อการเดินทาง/ขนส่งระหว่างประเทศ โดยโรคที่ต้องแจ้งให้องค์การอนามัยโลกทราบภายใน 24 ชั่วโมง มี 4 โรคและโรคติดต่ออื่นๆ ที่มีโอกาสแพร่ระบาดข้ามประเทศ รวมทั้งเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดจากสารเคมี และสารกัมมันตภาพรังสีด้วย

โรคอะไรบ้างที่ต้องแจ้งให้องค์การอนามัยโลกทราบภายใน 24 ชั่วโมง และรีบดำเนินการควบคุม

- โรคที่มีเพียง 1 ราย ก็ต้องแจ้งทันที ได้แก่ โรคไข้ทรพิษ (Smallpox) โรคโปลิโอ (Polio) โรคซาร์ส (SARS) และโรคไข้หวัดใหญ่ในคนที่เกิดจากเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ (Human influenza caused by a new subtype)

- โรคที่มีโอกาสแพร่ระบาดข้ามประเทศได้แก่อหิวาตกโรค กาฬโรคปอดบวม ไข้เหลือง ไข้เลือดออกจากไวรัส (Ebola, Lassa, Marburg) ไข้เวสต์ไนล์ และโรคอื่นๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคลิฟท์วัลลีย์ โรคไข้กาฬหลังแอ่น

ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern หรือ PHEIC) คืออะไร

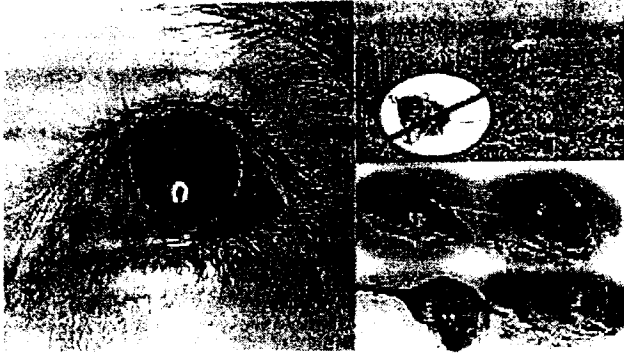
หมายถึง เหตุการณ์สาธารณสุขระหว่างประเทศที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อประเทศอื่น ๆ จากการแพร่ระบาดระหว่างประเทศและต้องอาศัยความร่วมมือจากนานาประเทศในการรับมือกับเหตุการณ์นั้น

เหตุใดประเทศไทยจึงรับ IHR (2005) มาปฏิบัติ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในบรรดาประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกที่ปฏิบัติตาม IHR ตั้งแต่ฉบับเดิม และได้

* ที่มา : สำนักระบาดวิทยา

ร่วมหารือกับประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกอื่น ๆ จัดทำ IHR (2005) ขึ้นมา รัฐบาลไทย โดยคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบในการปฏิบัติตาม IHR (2005) เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2550 ตามข้อเสนอของกระทรวงสาธารณสุข

โครงสร้างการทำงานตาม IHR (2005) ของประเทศไทย เป็นอย่างไร

ตาม IHR (2005) แต่ละประเทศจะต้องแต่งตั้ง ศูนย์ประสานงาน IHR ระดับชาติ เพื่อทำหน้าที่ประสานงาน กับองค์การอนามัยโลก ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ มอบหมายให้สำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค ทำหน้าที่ นี้ พร้อมทั้งได้แต่งตั้ง คณะกรรมการ IHR (2005) ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 18 กระทรวง โดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน คณะ กรรมการ IHR (2005) ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 4 คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง สอบสวนและ ควบคุมโรค , คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบและสมรรถนะ ห้องปฏิบัติการ , คณะอนุกรรมการพัฒนาสมรรถนะช่องทาง เข้าออกประเทศและ คณะอนุกรรมการประสานงานด้านกฎ อนามัยระหว่างประเทศ

ประเทศไทยจะทำอะไรภายใต้ IHR (2005) ภายในระยะเวลา 5 ปี

แผนเชิงยุทธศาสตร์พัฒนางานด้านกฎอนามัย ระหว่างประเทศ พ.ศ. 2548 (2005) ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะ รัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ หลัก 4 ด้านคือ

1. การพัฒนาสมรรถนะชุมชน และหน่วยงาน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบเฝ้าระวังโรคและภาวะฉุกเฉิน ด้านสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพในการตรวจจับความ ผิดปกติ การแจ้งข่าวสาร การควบคุมภาวะดังกล่าวได้ตั้งแต่

ต้นมือ (Containment) ในทุกระดับ

2. การพัฒนาสมรรถนะห้องปฏิบัติการทุกระดับ ให้สามารถตรวจวินิจฉัยเชื้อโรค สารเคมี กัมมันตภาพรังสี ที่เป็นสาเหตุของภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขที่เกิดขึ้นหรือ อาจเกิดขึ้นได้ อย่างถูกต้องตามมาตรฐานสากล และทันต่อ เหตุการณ์

3. พัฒนาสมรรถนะช่องทางเข้าออกประเทศ ให้ปฏิบัติได้ตามข้อกำหนดกฎอนามัยระหว่างประเทศ อย่างน้อย 18 แห่ง

4. การพัฒนาให้มีกรประสานงานในการปฏิบัติ ตามกฎอนามัยอย่างบูรณาการระหว่าง หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

คณะกรรมการ IHR (2005) คาดหวังว่า เมื่อสิ้นปี 2555 ประเทศไทยจะสามารถพัฒนาสมรรถนะของงานตาม แผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังกล่าวสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ ตั้งไว้ คือ

มีระบบเฝ้าระวังโรคและภาวะฉุกเฉินทางด้าน สาธารณสุข ที่สามารถตรวจจับภาวะฉุกเฉินทางด้าน สาธารณสุขที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่ ไม่ว่าจะเกิดในประเทศ หรือมาจากต่างประเทศ และสามารถดำเนินการแก้ไข ควบคุมมิให้ลุกลามเป็นอันตรายต่อสาธารณสุขพร้อม ทั้ง ระบบช่องทางเข้า-ออกที่ได้มาตรฐานตามกฎอนามัย ระหว่างประเทศ

สาระสำคัญของกฎอนามัยระหว่างประเทศ ค.ศ. ๒๐๐๕*

กฎอนามัยระหว่างประเทศ (International Health Regulations หรือ IHR) เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันควบคุมโรคที่อาจมีผลกระทบต่อการเดินทางและการค้าขายระหว่างประเทศ กฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับแรกเริ่มตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ (๑๙๖๙) ซึ่งประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกได้ถือปฏิบัติติดต่อกันมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากข้อกำหนดต่าง ๆ ตามกฎหมายอนามัยฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านสาธารณสุขในปัจจุบัน และจากการที่มีบางประเทศใช้ปัญหาโรคติดต่อระหว่างประเทศเป็นข้อกีดกันทางการค้า การปกปิดข้อมูล การใช้มาตรการที่รุนแรงเกินจำเป็น เช่น การกักตัว การห้ามเข้าประเทศ การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล องค์การอนามัยโลกจึงได้ร่วมกับประเทศสมาชิกจัดทำกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่ขึ้นมา เพื่อให้สามารถตรวจจับการระบาดของโรคหรือภัยคุกคามด้านสาธารณสุขวางมาตรการป้องกันควบคุมโรค และลดผลกระทบต่อการเดินทาง/ขนส่ง ระหว่างประเทศ โดยได้ผ่านการรับรองจากสมาชิกทุกประเทศ ในที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลกเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ (๒๐๐๕) กฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่นี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (ค.ศ. ๒๐๐๕) ประเทศสมาชิกและองค์การอนามัยโลก จะต้องพัฒนาสร้างความเข้มแข็งและรักษาระดับความสามารถในการตรวจจับ ประเมิน แจ้างความ และได้กำหนดเกี่ยวกับการรับรอง ความถูกต้องของข้อมูล พร้อมทั้งข้อพึงปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับประเทศสมาชิกและองค์การอนามัยโลก หากเกิดหรืออาจเกิดภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergencies of International Concern หรือ PHEIC) ทั้งนี้ประเทศต่าง ๆ จะต้องพัฒนาสมรรถนะหลักของประเทศในการดำเนินการเฝ้าระวังและแก้ไขสถานการณ์ รวมทั้งพัฒนาสมรรถนะของท่าอากาศยาน ท่าเรือ และจุดผ่านแดนทางบกต่าง ๆ เพื่อเป็นการประกันความปลอดภัยทางด้านสาธารณสุขทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก ซึ่งจะครอบคลุมการเฝ้าระวังและการแก้ไขภาวะฉุกเฉินทั้งทางด้านโรคติดต่อ โรคที่เกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี สารเคมี และอาหาร ที่เกิดขึ้นในชุมชนซึ่งเป็นอันตรายหรืออาจเป็นภัยคุกคามด้านสาธารณสุขในประเทศหรือระหว่างประเทศ โดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่กฎอนามัยฉบับนี้มีผลบังคับใช้กฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (๒๐๐๕) ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องแจ้งเหตุแก่องค์การอนามัยโลกภายใน ๒๔ ชั่วโมง และรีบดำเนินการควบคุมป้องกันโรคหากพบโรคแม้เพียง ๑ รายในประเทศนั้น ๆ ได้แก่ ไข้ทรพิษ (Smallpox) โปลิโอ (Polio) ซาร์ส (Sars) และไข้หวัดใหญ่ในคนที่เกิดจากเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ (Human influenza caused by a new subtype)

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.ihrtailand.org/TH/history.php> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘.

สาระสำคัญของกฎอนามัยระหว่างประเทศ

ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ (๑๙๖๙) ประเทศสมาชิกและองค์การอนามัยโลก ได้กำหนดโรคที่ต้องควบคุมและรายงานไว้ ๓ โรค ได้แก่ อหิวาตกโรค กาฬโรค และไข้เหลือง โดยได้กำหนดวิธีการรายงาน มาตรการควบคุมโรค การกักกัน การสุขาภิบาล การดำเนินการด้านการเข้าเมือง ศุลกากรขนส่งทางเรือ ทางอากาศ การดำเนินการของการท่าและด่านต่าง ๆ ประเทศไทยได้นำข้อตกลงดังกล่าว มากำหนดในพระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจนกฎระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

องค์การอนามัยโลก ร่วมกับประเทศสมาชิกได้มีการทบทวนกฎอนามัยระหว่างประเทศใหม่ เนื่องจากฉบับเดิมไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพราะมีบางประเทศใช้ปัญหาโรคติดต่อระหว่างประเทศเป็นข้อกีดกันทางการค้า การปกปิดข้อมูล การใช้มาตรการที่รุนแรงเกินความจำเป็น โดยกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจจับการระบาดของโรคและภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข ซึ่งกฎอนามัยระหว่างประเทศฉบับใหม่ได้รับการรับรองจากการประชุมสมัชชาขององค์การอนามัยโลก และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ สาระสำคัญของกฎอนามัยระหว่างประเทศ ประกอบไปด้วย

๑. วัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคและการควบคุมโรคที่อาจเกิดจากภัยสุขภาพและการเดินทางข้ามประเทศ (ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศหมายถึงนี้) โรคหรือภัยสุขภาพที่เกิดจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์และชีวภาพ (พืชสัตว์, แบคทีเรีย, สารเคมี หรือรังสี) โดยไม่ให้มีผลกระทบต่อการขนส่งและการค้าระหว่างประเทศ (International traffic and trade) ซึ่งต้องไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนและอำนาจอธิปไตยของแต่ละประเทศ

๒. ผู้ดำเนินการ ประเทศสมาชิกจะดำเนินการผ่านจุดประสานงานกฎอนามัยระดับชาติ (National IHR Focal Point) ซึ่งสำหรับประเทศไทยได้มีการมอบหมายให้สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นจุดประสานงานกฎอนามัยระดับชาติ

๓. โรคและภัยสุขภาพที่เข้าเกณฑ์ตามแนวทางที่กำหนด

- โรคติดต่อที่ประเทศภาคีต้องแจ้งต่อองค์การอนามัยโลก แม้จะมีผู้ป่วยเพียงรายเดียว ภายใน ๒๔ ชั่วโมง และต้องรีบดำเนินการควบคุมป้องกันโรคทันทีที่ทราบว่ามีการะบาดของ ได้แก่ โรคฝีดาษ (Smallpox) โปลิโอ ชาร์ส และไข้หวัดใหญ่ (ในคน) ที่เป็นเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ (Human influenza caused by a new subtype)

- โรคที่ต้องแจ้งองค์การอนามัยโลก เมื่อมีความรุนแรงหรือเกิดการระบาดที่จะกระทบประเทศอื่น ได้แก่ อหิวาตกโรค (Cholera, Pneumonic plague, ไข้เหลือง (Yellow fever), Viral hemorrhagic fevers (Ebola, Lassa, Marburg), West Nile Fever และโรคอื่น ๆ ที่ประชาคมโลกห่วงกังวล เช่น Dengue fever rift valley fever และ Meningococcal disease

๔. การรายงาน หากเกิดการระบาดของโรค ประเทศสมาชิกต้องรายงานองค์การอนามัยโลกภายใน ๒๔ ชั่วโมง และองค์การอนามัยโลกสามารถใช้ข้อมูลการเกิดโรคจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่ของประเทศนั้น ตรวจสอบกับประเทศสมาชิก เพื่อยืนยัน และประเทศสมาชิกต้องจัดการควบคุมป้องกันโรค และองค์การอนามัยโลกจะส่งทีมผู้เชี่ยวชาญเข้าไปช่วยเหลือ เมื่อมีการร้องขอจากประเทศนั้น ๆ

๕. การพัฒนาปรับปรุงระบบและการเฝ้าระวังควบคุมโรค ให้สามารถตรวจจับประเมินรายงาน และควบคุมโรคภัยสุขภาพ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับประเทศ พัฒนามาตรการการป้องกันและควบคุมโรค ณ ช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ โดยให้มีความพร้อมภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี หลังจากรับรองกฎอนามัยระหว่างประเทศ

๖. จัดคณะทำงาน ต้องจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญ ๒ คณะ คือ Review Committee มีหน้าที่ทบทวนร่างกฎอนามัยระหว่างประเทศ และ Emergency Committee มีหน้าที่พิจารณาภาวะฉุกเฉินทางด้านสาธารณสุขและให้ข้อเสนอแนะต่อองค์การอนามัยโลก

๗. ด้านมาตรฐานสาธารณสุขที่ด้านเข้าออกระหว่างประเทศ ให้มีการพัฒนามาตรฐานงานควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ณ ช่องทางการเข้าออกระหว่างประเทศ

โรคติดต่ออุบัติใหม่ โรคติดเชื้ออุบัติซ้ำ*

ความหมายของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

โรคติดเชื้ออุบัติใหม่ (Emerging Infectious Diseases) หมายถึง โรคติดเชื้อชนิดใหม่ ๆ ที่มีรายงานผู้ป่วยเพิ่มขึ้นในระยะประมาณ ๒๐ ปีที่ผ่านมา หรือโรคติดเชื้อที่มีแนวโน้มที่จะพบมากขึ้นในอนาคตอันใกล้ รวมไปถึงโรคที่เกิดขึ้นใหม่ในทีใดที่หนึ่ง หรือโรคที่เพิ่งจะแพร่ระบาดเข้าไปสู่อีกที่หนึ่ง และยังรวมถึงโรคติดเชื้อที่เคยควบคุมได้ด้วยยาปฏิชีวนะแต่เกิดการดื้อยา ตัวอย่างโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ เช่น โรคเอดส์ ไข้หวัดใหญ่ สัตว์ปีกหรือไข้หวัดนก และวัณโรคดื้อยา เป็นต้น

โรคติดเชื้ออุบัติซ้ำ (Re-emerging Infectious Diseases) หมายถึง โรคติดเชื้อที่เคยแพร่ระบาดในอดีต และสงบไปแล้วเป็นเวลานานหลายปี แต่กลับมาระบาดขึ้นอีก ตัวอย่างโรคติดเชื้ออุบัติซ้ำ เช่น วัณโรค ไข้เลือดออก และมาลาเรีย เป็นต้น

องค์การอนามัยโลกได้ให้นิยามโรคติดต่ออุบัติใหม่ว่าเป็นโรคติดต่อที่มีอุบัติการณ์ในมนุษย์เพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงที่เพิ่งผ่านมา หรือมีแนวโน้มความเสี่ยงที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตอันใกล้ ซึ่งหมายความรวมถึงกลุ่มโรค ๕ กลุ่มด้วยกันคือ

๑. โรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อใหม่ (new infectious diseases)
๒. โรคติดต่อที่พบในพื้นที่ใหม่ (new geographical areas) เป็นโรคที่มาจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง หรือข้ามทวีป เช่นซาร์ส
๓. โรคติดต่ออุบัติซ้ำ (Re-emerging infectious diseases) คือโรคติดต่อที่เคยระบาดในอดีตและสงบไปนานแล้วแต่กลับมาระบาดอีก เช่นกาฬโรค
๔. เชื้อโรคดื้อยา (Antimicrobial resistant organism)
๕. อาวุธชีวภาพ (Deliberate use of bio-weapons) โดยใช้เชื้อโรคหลายชนิดผลิตเป็นอาวุธ เช่น เชื้อแอนแทรกซ์ ไซทรพิษ

โรคที่เกิดขึ้นใหม่แบบไม่เคยพบมาก่อน เช่น โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ นั้น จัดว่าอยู่ในกลุ่มของ “โรคอุบัติใหม่ (emerging diseases)” ในขณะที่โรคอย่างมาลาเรีย วัณโรค หรือแม้แต่เอดส์ที่เคยเป็นโรคอุบัติใหม่ในรอบหลายสิบหรือหลายร้อยปีก่อน ปัจจุบันนี้จัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า “โรคอุบัติซ้ำ (reemerging diseases หรือ resurgent iseases)” โรคเหล่านี้ดูเหมือนคล้ายกับจะควบคุมได้และมีจำนวนผู้ป่วยลดลงในระยะก่อนหน้านี้ แต่แล้วในช่วงไม่กี่ปีนี้ก็กลับมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วอีกครั้งหนึ่ง

โรคอุบัติซ้ำสามโรคที่เอ่ยถึงข้างต้นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อพลเมืองโลก เฉพาะสามโรคนี้ ก็ทำให้มีผู้ป่วยรวมกันแล้วมากกว่า ๑ ใน ๓ ของประชากรทั้งหมดในโลกนี้ และทำให้มีผู้เสียชีวิตในแต่ละปีรวมกันแล้วมากกว่า ๖ ล้านคนต่อปีเลยทีเดียว!

---

* ที่มา: สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค

สาเหตุและการป้องกันโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

สาเหตุที่ทำให้เกิดโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคติดเชื้ออุบัติซ้ำ ได้แก่

๑. การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิต เช่น การที่ผู้ปกครองนำบุตรไปฝากเลี้ยงที่สถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก ถ้าสถานรับเลี้ยงเด็กจัดสถานที่และอาหารไม่สะอาด ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือดูแลเด็กไม่ดี อาจเกิดโรคอุจจาระร่วงและโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

๒. การรับประทานอาหารสุก ๆ ดิบ ๆ อาหารดิบ หรืออาหารกระป๋อง ทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษ

๓. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย ทำให้เกิดการระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

๔. การใช้ยาเสพติดโดยการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ทำให้เกิดการระบาดของโรคเอดส์และไวรัสตับอักเสบบี

๕. ความก้าวหน้าในการรักษาโรคต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนอวัยวะ ได้รับยาสเตียรอยด์หรือเคมีบำบัด ทำให้เกิดการติดเชื้อได้ง่าย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคติดเชื้ออุบัติใหม่และกลับอุบัติซ้ำ มีดังต่อไปนี้คือ

๑. การเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำรงชีวิต

- การจัดการที่อยู่อาศัย เช่น การใช้เครื่องปรับอากาศภายในอาคาร ทำให้มีโรคลีเจียนเนร์ หรือโรคสหายสงครามเกิดขึ้น

- การที่พ่อแม่ออกทำงานนอกบ้าน ไม่มีคนเลี้ยงเด็กที่บ้าน ไม่มีญาติผู้ใหญ่ดูแลต้องเอาลูกไปฝากเลี้ยงไว้ที่สถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน ทำให้เด็กอยู่ด้วยกันเป็นหมู่่มากทำให้เกิดโรคอุจจาระร่วง จากเชื้อหลายๆ ชนิด และโรคติดเชื้อระบบหายใจ

- การบริโภคอาหาร การนิยมบริโภคอาหารจานด่วนแบบตะวันตก เช่น แฮมเบอร์เกอร์เนื้อสุกๆ ดิบๆ ทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษลำไส้ใหญ่อักเสบและตกเลือด และเกิดกลุ่มอาการฮีโมลิติก-ยูรีมิก การบริโภคอาหารกระป๋องทำให้เกิดอาหารเป็นพิษโบทูลิสมการบริโภคปลาดิบญี่ปุ่นทำให้เกิดก้อนทุมจากพยาธิอะนิซาคิสในกระเพาะและลำไส้ (อะนิซาคิเอซิส)

- การวางแผนครอบครัว การใช้ยาคุมกำเนิดทำให้มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย และมีแนวโน้มที่จะเกิดการสำส่อน ทำให้เกิดการแพร่กระจายของโรคทางเพศสัมพันธ์ และทำให้เชื้อดื้อยา

- การเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติเพศสัมพันธ์ เช่น รักร่วมเพศ รักสองเพศ การใช้ปากในการร่วมเพศ เป็นทางที่ทำให้มีการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี อันเป็นต้นเหตุของโรคเอดส์

- การเดินทางทัศนจรไกล ๆ และมีการท่องเที่ยวเพื่อแสวงเพศสัมพันธ์ (sex tour) ทำให้เกิดการติดเชื้อต่างถิ่น ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์

- สันทนาการ การไปตั้งค่ายพักแรม การเดินป่าอาจทำให้ถูกเห็บในป่ากัด และเป็นโรค เช่น แอริลซิโนสิส โรคลาเยม โรคติดเชื้อริกเก็ตเซีย เป็นต้น

- การใช้ยาเสพติด เช่น เฮโรอีน โคเคนโดยการฉีด และมักใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ทำให้มีการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี เชื้อตับอักเสบบี

- การใช้ผ้าอนามัยชนิดดูดซับ (tampon) ทำให้เกิดกลุ่มอาการที่อกซิก-ซ็อก
- การอาบน้ำในอ่างน้ำร้อน ทำให้ติดเชื้อ Pseudomonas ที่ผิวหนัง การเล่นน้ำในแหล่งน้ำอุ่น ๆ นอกจากจะติดเชื้อแล้ว ยังทำให้สมองอักเสบจากอะมีบาด้วย

๒. ผลของความก้าวหน้าในเทคโนโลยีของการรักษา

- การกำจัดกวาดล้างโรคไข้ทรพิษ ก็ทำให้มีโรคไข้ฝีดาษวานรอุบัติขึ้นในมนุษย์
- การผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะ โดยนำสารกตภูมิคุ้มกันในการรักษาโรคมะเร็ง มาใช้ในการปลูกถ่ายอวัยวะ ทำให้เกิดการติดเชื้ออื่นๆ ได้ง่าย เพราะจะต้องได้รับยากดระบบภูมิคุ้มกัน ทำให้ภูมิคุ้มกันต่ำ และติดเชื้อฉวยโอกาสได้ง่าย
- การปลูกถ่ายกระจกตา ทำให้ติดเชื้อพิษสุนัขบ้า และติดโรคครีอยซเฟลด์-จาค็อบ
- การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค โรคที่เคยถูกควบคุมได้มาช้านาน เช่น คอตีบ ไอกรน ได้ถูกละเลยเพราะเข้าใจว่า โรคถูกกวาดล้างไปแล้ว จึงไม่มีการฉีดวัคซีนปูพรมอย่างเข้มงวด โรคจึงกลับมาอุบัติใหม่
- ปัญหาเชื้อดื้อยา การใช้ยาไม่ถูกต้อง ใช้ยาไม่ครบขนาด ซ้ำยารับประทานเอง การนำเอาปฏิชีวนะไปผสมอาหารสัตว์ทำให้เชื้อจุลชีพก่อโรคหลายชนิดดื้อยา เช่น เชื้อในหนองในเทียม เชื้อสแตฟิโลค็อกคัส เชื้อซูโดโมแนส เชื้อวัณโรค เชื้อมาลาเรีย เป็นต้น
- วิธีการวินิจฉัยโรคใหม่ ๆ ทำให้มีหัตถการทะลุทะลวง (invasive) เป็นการนำเอาเชื้อโรคใหม่ ๆ เข้าสู่ร่างกาย

๓. ปัญหาสิ่งแวดล้อม

- การใช้สารเคมีปราบศัตรูพืชและแมลงทำให้แมลงเหล่านี้แพร่พันธุ์มากขึ้น และยังมีสารตกค้างอื่น ๆ ที่ทำให้สิ่งแวดล้อมผันแปรไป เช่น พีซีบี สารกัมมันตรังสี โลหะหนักต่าง ๆ ซีเอฟซี^๑
- ความแห้งแล้ง ความอดอยาก ทำให้สัตว์ป่าเข้าสู่หมู่บ้าน ซึ่งสันนิษฐานว่าจะเป็นการระบาดของพันธุ์ของไวรัสเอชไอวีว่ามาจากไวรัสของลิง ความแห้งแล้งทำให้คนชนบทย้ายถิ่นฐานสู่เมืองใหญ่ รวมทั้งการศึกสงคราม และความขัดแย้ง ก็จะมีผู้อพยพลี้ภัย เป็นการนำโรคเข้าไปสู่ถิ่นปลอดภัย เช่น มีการอพยพของแรงงานต่างชาตินำมาในประเทศ และได้นำโรคที่เคยสงบแล้วเข้ามา อาทิ โรคเท้าช้าง คอตีบ โปลิโอ เป็นต้น การขาดอาหารจากความแห้งแล้งทำให้ภูมิคุ้มกันต่ำ จึงติดโรคต่าง ๆ ได้ง่าย
- การตัดไม้ทำลายป่า การปลูกป่าใหม่ทำให้คนไปอยู่ใกล้ป่า ทำให้ติดโรคได้หลายโรค เช่น โรคลาหมี โรคริคเก็ตเซีย

---

^๑ สาร CFC หรือสารคาร์บอนฟลูออไรด์คาร์บอน เป็นสารประกอบที่มนุษย์สร้างขึ้นมิได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีแหล่งกำเนิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ แอร์ในรถยนต์ และจากสเปรย์ฉีดพ่น สาร CFC มีองค์ประกอบเป็น คลอรีน ฟลูออไรด์ และโพรวีน ซึ่งเป็นสารที่สามารถทำลายโอโซนชั้นบรรยากาศของโลกได้ ส่งผลให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตหรือรังสียูวี ส่งมายังโลกได้มากกว่าปกติและเป็นอันตรายต่อมนุษย์ เช่น ก่อให้เกิดเป็นมะเร็งผิวหนังได้

๔. การอุตสาหกรรมผลิตอาหาร และจำหน่ายอาหาร

- การเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงสุกร เป็นฟาร์มขนาดใหญ่ นำไปสู่การระบาดของไข้สมองอักเสบเจอี
- การเปลี่ยนแปลงวิธีเลี้ยงสัตว์ โดยนำอวัยวะสัตว์ไปผลิตเป็นอาหารเสริมในการเลี้ยงวัว ทำให้เกิดโรคควัวบ้าในอังกฤษ
- การผลิตอาหารในปริมาณที่มากพร้อมๆ กัน มีร้านจำหน่ายเป็นเครือข่ายสาขา เช่น อาหารจานด่วนแบบตะวันตก ทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษ ลำไส้ใหญ่อักเสบตกเลือด กลุ่มอาการฮีโมลิติก-ยูรีมิก

๕. การค้าขายระดับสากล

- การส่งยางรถยนต์เก่า จากเอเชียอาคเนย์ไปยังอเมริกากลาง นำเอาไขยุ้งลายกลับไปแพร่ในอาณาบริเวณที่เคยปลอดยุ้งลาย และทำให้เกิดการระบาดไข้เลือดออกเดงกี (Dengue hemorrhagic fever)
- การส่งสัตว์ทดลอง เช่น ลิงจากทวีปแอฟริกาไปยุโรป ทำให้มีการอุบัติของไข้เลือดออกมาร์บวร์ก (Marburg hemorrhagic fever = MHF) ในยุโรป การส่งลิงแสมจากฟิลิปปินส์ไปสหรัฐอเมริกา ทำให้มีการอุบัติของเชื้อไวรัสอีโบล่า เรสตัน เป็นต้น
- การนำสัตว์จากแหล่งต่าง ๆ ไปเลี้ยงในที่ห่างไกล ทำให้มีการแพร่โรคจากต่างถิ่น เช่น การระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในแรคคูนในสหรัฐอเมริกา

๖. คีตสงคราม ความขัดแย้ง มีการเคลื่อนย้ายเป็นขบวนใหญ่ทำให้มีการนำโรคจากถิ่นหนึ่งไปสู่ถิ่นหนึ่ง เช่น โรคหัดเยอรมัน มีการสัมผัสธรรมชาติมากขึ้น เช่น กลุ่มอาการไข้เลือดออกที่มีอาการทางไต โรคทางเพศสัมพันธ์สงครามชีวภาพ (เชื้อโรค) ฯลฯ

๗. อื่น ๆ ยังมีปัจจัยย่อย ๆ อีกมากที่เป็นสาเหตุส่งเสริมให้มีโรคใหม่ ๆ อุบัติขึ้น ซึ่งจะต้องคอยเฝ้าระวังสังเกตกันต่อไป

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....*

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในกรณีนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ

ดังนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีข้อดีดังนี้

๑. ทำให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีโรคติดต่อที่มีความรุนแรงต่าง ๆ ซึ่งอุบัติขึ้นใหม่ และระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต อีกทั้งยังเป็นการลดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตของประชาชนในวงกว้างมากขึ้น

๒. เพื่อให้สอดคล้องกับกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (International Health Regulations 2005) ที่ประเทศไทยได้มีความตกลงเข้าร่วม และเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกขององค์การอนามัยโลกต้องถือปฏิบัติ

๓. ทำให้มีมาตรการในการเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นอีกชั้นตอนหนึ่ง เพื่อให้ครบถ้วนตามหลักการควบคุมโรคติดต่อไม่ให้แพร่หลายหรือระบาด ซึ่งในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดวิธีการในการป้องกันโรคลวงหน้า และการควบคุมโรค แต่ไม่ได้ระบุในเรื่องการเฝ้าระวังการเกิดขึ้น มีแต่เรื่องการแจ้งตามโรค ได้แก่ โรคติดต่ออันตราย ๕ โรค (อหิวาตกโรค ไข้เหลือง กาฬโรค ไข้ทรพิษ และโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง)

---

* ที่มา: เรียบเรียงโดย นายทศวิวัฒน์ เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานกฎหมาย วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๒๗ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๒) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๓) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๔) พระราชบัญญัติไข้จับสั่น พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๕) พระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อ และให้หมายความรวมถึงโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่อด้วย

(๒) “โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่ออันตราย

(๓) “โรคติดต่อต้องแจ้งความ” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความ และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อตามมาตรา ๕ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความด้วย

(๔) “พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๕) “ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื่อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๖) “ระยะฟักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

(๗) “ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถจะแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๘) “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ออกไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ และตามภาวะอันจะป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่หลายโดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

(๙) “กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ให้อยู่ในที่เอกเทศจนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

(๑๐) “คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงห้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำห้องที่นั้น เพื่อรับการตรวจในทางแพทย์

(๑๑) “เขตติดโรค” หมายความว่า ห้องที่หนึ่งห้องที่ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่อเกิดขึ้น ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศในห้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค

(๑๒) “พาหนะ” หมายความว่า ยาน สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

(๑๓) “เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า ทั่วแทน เจ้าของ ผู้เช่า ทั่วแทนผู้เช่า หรือผู้ครอบครอง

(๑๔) “ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

(๑๕) “ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

(๑๖) “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์ โดยวิธีใด ๆ ก็ตาม ต่อคนหรือสัตว์เพื่อให้คนหรือสัตว์นั้นเกิดอำนาจต้านทานโรค

(๑๗) “ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้เป็นสำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ที่ป่วย หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้โรคนั้นแพร่หลาย

(๑๘) “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๑๙) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒๐) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ โรคใดจะเป็นโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นและสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความเฉพาะในเขตของตน

ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใดโรคหนึ่งอันมิใช่โรคติดต่อที่ได้มีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่หลายเป็นอันตรายแก่ประชาชนได้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศระบุชื่อและอาการสำคัญของโรคนั้นให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรณีมีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยโดยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าบ้าน หรือของผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือของแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล

(๒) ในกรณีมีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น

(๓) ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของผู้ทำการชันสูตรทางแพทย์ หรือของผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงาน

สาธารณสุขมีอำนาจที่จะดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คนหรือสัตว์ซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย เป็นผู้สัมผัสโรค หรือเป็นพาหะของโรคติดต่ออันตราย มารับการตรวจ การชันสูตรทางแพทย์ หรือการรักษา หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า คนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคอยู่ในภาวะซึ่งอาจเป็นเหตุให้เชื้อโรคแพร่หลายจนเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนได้ ให้มีอำนาจแยกกักผู้นั้นไปรับการรักษาในสถานพยาบาลหรือในที่เอกเทศ จนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือหมดเหตุสงสัย

(๒) กักกันหรือคุมไว้สังเกตซึ่งคนหรือสัตว์ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ

(๓) ให้คนหรือสัตว์รับการป้องกัน ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้นจัดการกำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสัตว์ที่มีเหตุเชื่อได้ว่าเป็นสิ่งติดโรค จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นว่าปราศจากความติดโรคและได้ถอนคำสั่งนั้นแล้ว

(๕) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้น จัดการ แก้ไข ปรับปรุงการสุขาภิบาล หรือรื้อถอนสิ่งที่ไม่ถูกสุขลักษณะหรือจัดให้มีขึ้นใหม่ให้ถูกสุขลักษณะ

(๖) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งปรากฏหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายไปรับการตรวจ หรือจัดการทางแพทย์ หรือจัดการแก่ศพหรือซากสัตว์นั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๗) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการเพื่อป้องกัน กำจัด สัตว์หรือแมลงหรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นเหตุให้เกิดโรค

(๘) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติในการ ทำ ประกอบ ปรง จับต้อง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๙) จัดหาและให้เครื่องอุปโภคบริโภค รวมทั้งเวชภัณฑ์หรือเคมีภัณฑ์ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๑๐) จัดหาน้ำที่ถูกสุขลักษณะไว้ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ

(๑๑) ห้ามกระทำการใด ๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภาวะไม่ถูกสุขลักษณะแก่ถนนหนทาง บ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ หรือที่สาธารณะอื่นใด

(๑๒) ห้ามกระทำการใด ๆ อันอาจจะเป็นเหตุให้โรคแพร่หลาย

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งประกาศตามมาตรา ๘ ให้ปิดประกาศนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรียน สถานที่หรือพาหนะที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ และหรือบริเวณที่ใกล้เคียง ตลอดเวลาที่คำสั่งตามประกาศนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ ห้ามผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าไปในหรือออกจาก สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรียน สถานที่หรือพาหนะ ที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ หรือ ย้ายสิ่งของใด ๆ ออกจากที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๐ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศโดยระบุชื่อและอาการสำคัญของโรค ตำบล หมู่บ้านหรือสถานที่ใดเป็นเขตติดโรค และจะกำหนดปริมาณพลโดยรอบไว้เป็นเขตติดโรคด้วยก็ได้

เมื่อได้มีประกาศดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการใด ๆ ในเขตหรือในบริเวณปริมาณพลนั้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘
- (๒) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากเขตติดโรค หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๓) เข้าไปในบ้าน โรงเรียน สถานที่ หรือพาหนะใด ที่เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคได้ โดยมีต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องกระทำในภาวะอันสมควร
- (๔) รื้อถอน ทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น ซึ่งบ้าน โรงเรียน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใด ๆ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค
- (๕) ปิดตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค
- (๖) ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เมื่อโรคติดต่ออันตรายที่เกิดขึ้นสงบลงแล้ว และรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรก็ให้ถอนประกาศนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรียน สถานที่พาหนะ หรือท้องที่ใด ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าโรคติดต่อดังกล่าวจะระบาดต่อไป ให้มีอำนาจปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อใดเกิดหรือแพร่หลาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคลต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลใดได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในประกาศนั้น

มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของหรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในกรณีนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศเข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แก้ไขการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่และบริเวณดังกล่าว

(๗) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ทำการควบคุม กำจัดขุง และพาหะนำโรค ในสถานที่และบริเวณรอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ในรัศมีสี่ร้อยเมตร ในกรณีนี้ ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าวอำนวยความสะดวกในการควบคุมกำจัดขุงและพาหะนำโรค

(๘) ตรวจตรา ควบคุมการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ ทำ ประกอบ ประจุ จับต้อง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็งเครื่องดื่ม หรือน้ำที่นำเข้าไป หรือจะนำเข้าไปในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่ง

ทางบกให้ถูกสุขลักษณะ หรือแก้ไขการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ตลอดจนถึงสถานที่ดังกล่าวให้ถูกสุขลักษณะ

มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่าใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรค เมื่อได้ประกาศแล้วให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อกำจัดความติดโรค และเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่ที่กำหนดให้

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ห้ามผู้ใดนำเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม หรือน้ำใช้ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๑๓ (๔) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม มาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๐ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติใช้จับสั้น พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติใช้จับสั้น พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ณัฐพร/แก้ไข

วคิน/ตรวจ

๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

(๑๐)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เลขที่ 2753
วันที่ 13 มี.ค. 2558
เวลา 07.39 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๙๒๒๗

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานเลขานุการ
วันที่ ๒๕/๓/๕๘ วันที่ ๑๗/๓/๕๘
เวลา ๐๗.๒๗ น. ส.ค.ค.
ดำเนินการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (๖๖301/๖/ส.ว.๖)

กลุ่มงานเลขานุการ
วันที่ ๑๙ (น) ๒๕๕๘
วันที่ ๑๗ ๒๕๕๘
เวลา ๐๗.๓๗
ดำเนินการประชุม

(แก้ไขตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
และมติ ปณช. วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว
บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อ
ที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อ
ที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัย
ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
การเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนด
ของกฎอนามัยระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื่อโรคนั้นอาจติดต่อกับผู้นั้นได้

“ระยะติดต่อกับโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื่อโรคสามารถแพร่จากคน หรือสัตว์ที่มีเชื่อโรคไปยังผู้อื่นได้โดยทางตรงหรือทางอ้อม

“แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่ เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื่อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื่อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อกับโรค

“กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะให้อยู่ในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื่อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื่อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่า จะพ้นระยะพักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

“คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะโดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปมาในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัว ต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำท้องที่นั้นเพื่อรับการตรวจในทางแพทย์ เพื่อป้องกันมิให้ เชื่อโรคแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื่อโรคนั้น ๆ ได้

“ระยะพักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื่อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

“เขตติดโรค” หมายความว่า ท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่อ อันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น

“การสอบสวนโรค” หมายความว่า กระบวนการเพื่อหาสาเหตุ แหล่งที่เกิด และแหล่งแพร่ของโรค เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“การเฝ้าระวัง” หมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการรายงาน และการติดตามผลของการแพร่ของโรคอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการ ที่เป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“พาหะ” หมายความว่า ยานพาหะ สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

“เจ้าของพาหะ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า หรือผู้ครอบครองพาหะนั้น

“ผู้ควบคุมพาหะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหะ

“ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความ รวมถึงผู้ควบคุมพาหะและคนประจำพาหะ

“การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์ต่อคน หรือสัตว์โดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้คนหรือสัตว์เกิดความต้านทานโรค

“ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้เป็น ที่สำหรับแยกกักหรือกักกันคนหรือสัตว์ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกัน มิให้โรคนั้นแพร่โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื่อโรคนั้น ๆ ได้

“สุขาภิบาล” หมายความว่า การควบคุม ป้องกัน หรือรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหรือการแพร่ของโรคติดต่อ

“ช่องทางเข้าออก” หมายความว่า ช่องทางหรือสถานที่ใด ๆ ที่ใช้สำหรับผ่านเข้าออกระหว่างประเทศของผู้เดินทาง พาหนะ และสิ่งของต่าง ๆ ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงพื้นที่หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อให้บริการดังกล่าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

“คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อประจำจังหวัด

“คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อประจำกรุงเทพมหานคร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อริบดี” หมายความว่า อริบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง
- (๒) ช่องทางเข้าออกแห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และยกเลิกด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- (๓) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น
- (๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่ง และการสอบสวนโรค

(๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้เดินทางต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค และยกเลิกประกาศเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้อธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศชื่อ อาการสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ ทราบ รวมทั้งประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ ทั้งนี้ การประมวลผลดังกล่าวจะต้องเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรค

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งบางส่วนของที่เกี่ยวกับการรักษา การป้องกัน การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการซึ่งมาจากผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน จำนวนแห่งละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อยหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อำนาจการ สำนักโรคติดต่อทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่งที่หนึ่ง และผู้อำนวยการสำนัก ระบาดวิทยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไป ตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่ วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการ โรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุม โรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
- (๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๕) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตาม (๒)

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่าย ค่าชดเชย ค่าทดแทน ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) และให้มีกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านโรคติดต่อ อีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

คณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค

(๒) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการประกาศโรคระบาด

(๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรืออธิบดีในการประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์ของโรคตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี สงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

(๔) ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่กรณียุทธการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการด้านวิชาการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้านวิชาการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็น มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอนโยบาย และวางระบบในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๒) จัดทำระบบในการเฝ้าระวังโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมสภาวะการณ์ของโรคติดต่อและโรคระบาด

(๕) เป็นหน่วยงานประสานงานในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการ ของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการ ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐ และเอกชนให้เกิดการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานทางด้านวิชาการ เวชภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม หรือวินิจฉัย เกี่ยวกับโรคติดต่อ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประชาสัมพันธ์จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

(๓) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวนสองคน และสาธารณสุขอำเภอ จำนวนสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐอื่นนอกจาก (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด่าน จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการด้วย ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ดำเนินงานด้านการป้องกันควบคุมโรค จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๑ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด

(๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาด ซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดต่ออธิบดี

(๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภายในจังหวัด แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่จังหวัดนั้นมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก ประกอบด้วย

(๑) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น
เป็นประธานคณะทำงาน

(๒) ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทน
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่
ในช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบ
ช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน

(๔) เจ้าหน้าที่ควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
จำนวนหนึ่งคน เป็นคณะทำงานและเลขานุการ

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่
ในช่องทางเข้าออกน้อยกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ในกรณีนี้ ให้คณะทำงานประกอบด้วย
ผู้แทนจากหน่วยงานเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่
ในช่องทางเข้าออกมากกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศ
กำหนดเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่เดิม

มาตรา ๒๔ ให้คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกมีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่
รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
และแผนเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

(๒) ประสาน สนับสนุน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ
เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและแผนเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์
ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

(๓) จัดทำแผนการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน
ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อตามที่
คณะกรรมการหรือคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ
โรคติดต่อจังหวัดและคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกโดยอนุโลม

หมวด ๔

คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓) ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น ๆ จำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

(๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต่ออธิบดี

(๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในกรุงเทพมหานคร แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓

(๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครและคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกที่คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแต่งตั้งโดยอนุโลม

หมวด ๕

การเฝ้าระวังโรคติดต่อ

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน

(๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๓) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

(๔) เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานทีนั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับแจ้งตามมาตรา ๓๑ ว่ามีเหตุสงสัย มีข้อมูล หรือหลักฐานว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้กรมควบคุมโรคประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลก เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโรคดังกล่าว

หมวด ๖

การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้นมีอำนาจที่จะดำเนินการเองหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัยอาจดำเนินการโดยการแยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์

(๒) ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการป้องกันโรค

(๓) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์ หรือจัดการด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่ของโรค

(๔) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ ที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อการควบคุมและป้องกันการแพร่ของโรค ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับคำสั่งต้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวจนกว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกจะมีคำสั่งยกเลิก

(๕) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะ ที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น ดำเนินการเพื่อการป้องกันการแพร่ของโรคด้วยการกำจัดสัตว์ แมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

(๖) ห้ามผู้ใดกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

(๗) ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๘) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องทำการสอบสวนโรค และหากพบว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง และการสอบสวนโรคตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่าย เครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงแรมสรรพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว

(๒) สั่งให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว

(๓) สั่งห้ามผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด เข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงแรมสรรพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อขึ้นในทุกอำเภอหรือทุกเขตอย่างน้อยหนึ่งหน่วย เพื่อกำหนดที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุขสองคน และอาจแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาคเอกชน ตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรเป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อร่วมด้วยก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบช่องทางเข้าออกปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการ เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในบริเวณช่องทางเข้าออก ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) จัดการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหารและน้ำให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) กำจัดยุง และพาหะนำโรค

(๔) ปฏิบัติการตามวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแลในพื้นที่นอกช่องทางเข้าออก

และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดขุมและพาหะนำโรคในบริเวณรัศมีสี่ร้อยเมตร รอบช่องทางเข้าออก ในการนี้ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าว อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามสมควร

มาตรา ๓๙ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุ อันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหะนั้นนั้นมาจากท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ที่พาหะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๒) ให้เจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสาร ต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังมิได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และห้ามผู้ใดนำพาหะอื่นใดเข้าเทียบพาหะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหะ ตรวจตรา และควบคุมให้เจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหะ ในการนี้ ให้เจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุม พาหะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่าง ประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะนำผู้เดินทางซึ่งมิได้รับการสร้างเสริม ภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเข้ามาในราชอาณาจักร การแจ้งและการยื่นเอกสารของเจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะตาม (๑) และ (๒) และการห้ามเจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุมพาหะตาม (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ เมื่อรัฐมนตรีประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักร เป็นเขตติดโรคตามมาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อ ระหว่างประเทศ มีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหะหรือผู้ควบคุม พาหะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดความติดโรค เพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรค

(๒) จัดให้พาหะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหะนั้นนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามผู้ใดนำวัตถุ สิ่งของ หรือเครื่องใช้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรค เข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๐ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เดินทางผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือโรคระบาด ให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

การมอบหมาย การเรียกเก็บหรือการยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

หมวด ๗

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๔๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

การดำเนินการตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม (๒) ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๖ ให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

ค่าทดแทน

มาตรา ๔๘ ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ หากเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรค ให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็น

การชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๙ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมาย ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๑ ยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... ต่อสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในกรณีนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. .... มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากในปัจจุบันที่การเดินทางทั้งภายในและระหว่างประเทศเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว ทั้งในการติดต่อค้าขาย การค้าแรงงาน การท่องเที่ยว ทำให้การแพร่กระจายโรคติดต่อเป็นไปอย่างรวดเร็วไปด้วย ความเสี่ยงที่จะก่อผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย และชีวิตของประชาชนในวงกว้างจึงมีมากขึ้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ กระบวนการ มาตรการ และการดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้มีความสอดคล้องกับกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (International Health Regulations 2005) ที่ประเทศไทยได้มีความตกลงเข้าร่วม และเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกขององค์การอนามัยโลกต้องถือปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือความเสี่ยงด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศต่อผู้เดินทาง โดยไม่กระทบต่อการเดินทางระหว่างประเทศและการค้า บทบัญญัติของกฎอนามัยระหว่างประเทศได้กำหนดให้แต่ละประเทศต้องจัดให้มีหน่วยงานและผู้แทนในการประสานงานองค์การอนามัยโลกและดำเนินการตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ ได้แก่ การแจ้งให้องค์การอนามัยโลกทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมง รวมทั้งเหตุการณ์ที่พิจารณาว่าเป็นภัยสุขภาพฉุกเฉินข้ามชาติ และกำหนดให้แต่ละประเทศต้องมีการเสริมสร้างศักยภาพการเฝ้าระวังและสอบสวนควบคุมโรค ทั้งในด้านการเฝ้าระวังปกติ ตามช่องทางเข้าออกประเทศ และในการตรวจจับและตอบสนองต่อภัยสุขภาพฉุกเฉินข้ามชาติ

๒.๒ กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เนื่องจากต้องมีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหลายประการ เพื่อให้หน่วยงานมีระยะเวลาในการเตรียมการ (ร่างมาตรา ๒)

กำหนดความหมายของกรณีที่เกี่ยวข้องกับโรคติดต่อ เช่น โรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง โรคระบาด ระยะติดต่อของโรค ระยะฟักตัวของโรค การสอบสวนโรค การเฝ้าระวัง การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และช่องทางเข้าออก เพื่อให้มีความสะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔)

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ บททั่วไป (หมวด ๑)

(๑) กำหนดอำนาจของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการในการประกาศเกี่ยวกับโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังในชื่อและอาการสำคัญของโรคดังกล่าว ช่องทางเข้าออกแห่งใดในราชอาณาจักรที่จะกำหนดให้เป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและการยกเลิก การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น การดำเนินการหรือออกคำสั่ง และการสอบสวนโรค การกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะและผู้เดินทาง และการประกาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการให้ท้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคและยกเลิกประกาศเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

(๒) กำหนดอำนาจของอธิบดีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการในการประกาศเกี่ยวกับโรคระบาดในชื่อ อาการสำคัญ และสถานที่ที่มีโรคงกล่าว และประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๙)

(๓) กำหนดเรื่องการคุ้มครองข้อมูลที่ได้จากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคล โดยให้เก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวกับการรักษา การป้องกัน การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๔ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ (หมวด ๒)

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย วางระบบและแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ซึ่งแผนดังกล่าวเป็นแผนในระดับชาติเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต้องถือเป็นแนวทางและมาตรการ

ในการปฏิบัติตาม และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๕)

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการ ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค หรืออธิบดีในการประกาศโรคระบาด และการประกาศยกเลิกเขตติดโรคหรือโรคระบาด เมื่อสภาวะการณ์ของโรคสงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๑๖ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

๒.๕ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด (หมวด ๓)

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดต่ออธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกในจังหวัดที่มีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๒)

(๒) กำหนดให้มีคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก เพื่อประโยชน์ในการประสานการวางแผนการทำงานในด้านโรคติดต่อระหว่างหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยให้มีคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกในจังหวัดที่มีช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศและกรุงเทพมหานคร ซึ่งคณะทำงานดังกล่าวประกอบด้วยประธานคณะทำงานที่มาจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น ๆ และคณะทำงานที่ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น และเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และมีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและแผนเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข จัดทำแผนการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๒.๖ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (หมวด ๔)

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ โดยให้คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดโดยมีความรับผิดชอบภายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกของกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

(๒) กำหนดให้กรมควบคุมโรคมีหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอแนะนโยบาย และวางระบบในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด จัดทำระบบในการเฝ้าระวังโรคติดต่ออันตราย

โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาด และเป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมสภาวะการณ์ของโรคติดต่อ และโรคระบาด (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๗ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ (หมวด ๕)

เพื่อให้การควบคุมโรคติดต่ออย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกระบวนการในการเฝ้าระวัง ซึ่งหมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการรายงาน และการติดตามผลของการแพร่ของโรคอย่างต่อเนื่องด้วยกระบวนการที่เป็นระบบอันจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรค โดยในหมวดนี้มีการวางกลไกของกฎหมายไว้ ดังนี้

(๑) กำหนดตัวบุคคลที่มีความรับผิดชอบในสถานที่ต่าง ๆ ให้มีหน้าที่ในการแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๓๑)

(๒) กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับแจ้งว่ามีเหตุสงสัย มีข้อมูล หรือหลักฐานว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด และมีหน้าที่รายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๓๒)

(๓) กำหนดหน้าที่ของกรมควบคุมโรค ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นในต่างประเทศ ต้องมีการประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลกเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโรคดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๘ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (หมวด ๖)

การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ภายในประเทศ

(๑) กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่รับผิดชอบดูแลในพื้นที่ภายในประเทศเมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดขึ้น ในอันที่จะดำเนินการเองหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการควบคุมและป้องกันการแพร่ของโรค โดยเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องทำการสอบสวนโรคและแจ้งต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็วหากพบว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น โดยให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษาหรือรับการชันสูตรทางแพทย์ แยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต จนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ดำเนินการป้องกันมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป โดยให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบนำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา รับการชันสูตรทางการแพทย์ หรือมารับการป้องกันโรค ส่วนในกรณีที่มีสัตว์ตายให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์ หรือจัดการด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่ของโรค ตลอดจนการป้องกันสิ่งทีอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป ให้มีการกำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ กำจัดสัตว์ แมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นสาเหตุของการ

เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ห้ามกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ ในกรณีนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น เพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค (ร่างมาตรา ๓๔)

(๒) กำหนดการดำเนินการในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาด โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในการดำเนินการในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ในการสั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงแรมสห สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว และสั่งให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว หรือเข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงแรมสห สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๓) กำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ เนื่องด้วยในความเป็นจริงโรคติดต่อที่เกิดขึ้นจะเกิดในพื้นที่ ซึ่งการที่จะดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ในการระงับหรือลดผลแห่งความเสียหายที่เกิดหรืออาจจะเกิดจากการแพร่ของโรคนั้น หน่วยงานที่จะดำเนินการดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงได้แก่ หน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ที่เกิดโรคติดต่อขึ้น ดังนั้น เพื่อความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ จึงให้มีการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ในทุกอำเภอหรือทุกเขตอย่างน้อยหนึ่งหน่วย เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด โดยหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่ออย่างน้อยต้องประกอบด้วยเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุขสองคน และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาคเอกชน ตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรเป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อร่วมด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๖)

การป้องกันควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๑) กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลการดำเนินการในช่องทางเข้าออกที่ใช้สำหรับผ่านเข้าออกระหว่างประเทศของผู้เดินทาง พาหนะ และสิ่งของต่าง ๆ เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบช่องทางเข้าออกมีหน้าที่ในบริเวณช่องทางเข้าออกในการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหารและน้ำให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ กำจัดยุง และพาหะนำโรค (ร่างมาตรา ๓๗) และเมื่อมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแลในพื้นที่นอกช่องทางเข้าออก รวมทั้งแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดยุงและพาหะนำโรคในบริเวณรัศมีสี่ร้อยเมตรรอบช่องทางเข้าออก โดยเจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าว ต้องอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน

ควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามสมควร (ร่างมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศในการรับผิดชอบดูแลด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศเมื่อมีเหตุอันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหนะนั้นมาจากท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรที่มีโรคระบาดเพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะมีหน้าที่ในการแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและมีหน้าที่ในการยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และเพื่อการป้องกันมิให้โรคแพร่ออกไปให้มีอำนาจห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยังมิได้รับการตรวจ รวมถึงห้ามนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งมิได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเข้ามาในราชอาณาจักร ในการนี้ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจเข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของหรือสัตว์ที่มาถึงพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ โดยเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๓๙)

(๓) กำหนดให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศเมื่อรัฐมนตรีประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรคเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรค โดยให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่าที่ดำเนินการกำจัดความติดโรค จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนด ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ ห้ามผู้ใดนำวัตถุ สิ่งของ หรือเครื่องใช้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น (ร่างมาตรา ๔๐)

(๔) กำหนดความรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย โดยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะในการออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งออกค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๑) ส่วนในกรณีผู้เดินทางที่ไม่ได้มากับพาหนะเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหนะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค โดยให้ผู้เดินทางผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการเอง (ร่างมาตรา ๔๒)

(๕) กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจในการออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือโรคระบาด โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๔๓)

(๖) กำหนดความรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด โดยเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการแทน ให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง (ร่างมาตรา ๔๔)

๒.๘ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ (หมวด ๗)

(๑) เพื่อให้การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างเรียบร้อย ได้กำหนดอำนาจแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในการมีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน หรือเข้าไปในพาหนะอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุม ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามสมควร (ร่างมาตรา ๔๕)

(๒) กำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๔๖)

(๓) กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๔๗)

๒.๑๐ ค่าทดแทน (หมวด ๘)

กำหนดให้ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อผู้ปฏิบัติงานในการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือการควบคุมโรคก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการดำเนินการ ให้ทางราชการรับผิดชอบชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๔๘)

๒.๑๑ บทกำหนดโทษ (หมวด ๙)

(๑) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีโทษปรับและจำคุก ทั้งนี้ มาตรการและกระบวนการในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ มุ่งให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องในการจัดการกับโรคติดต่อเพื่อป้องกันการเกิดโรคติดต่อหรือควบคุมโรคที่เกิดขึ้นแล้วมิให้แพร่ขยายวงกว้างออกไป การกำหนดโทษสำหรับความผิดตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้จึงมุ่งเพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อมิให้ลุกลามส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและชีวิตของประชาชน (ร่างมาตรา ๔๙ ถึงร่างมาตรา ๕๗)

(๒) กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ หากเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๑๒ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดรองรับให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้และทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๘)

(๒) กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติในวาระเริ่มแรก โดยยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๙)

(๓) กำหนดรองรับให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๖๐)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖